

Waw an Nanus, Libye, 2009

Tomáš Janíček

18. 2. 1959 narozen v Olomouci

1966-1974 LŠU Olomouc, profesorka Bělohávková

1978-1983 Lékařská fakulta University Palackého Olomouc,

1991 homeopatie, 2006 akupunktura.

Souvisleji fotografuje od roku 2006, doma i na cestách

do Libye, 2007 a 2009, Belgie, 2008 a Nepálu, 2010

2007–2010 navštěvuje kurzy fotomeditace, lektoři L. Janek, J. Sosna.

Vystavuje v čekárně homeopatické poradny,

ulice Dr. Edvarda Beneše 5, Šumperk.

adresa: Vřesová 5, 787 01 Šumperk

mobil: 602 553 372

e-mail: tjanicek@iol.cz

fotogalerie: www.homeopatie2006.cz

Nepál, Mustang, 2010

T O M Á Š J A N Í Č E K

K R A J I N Y V N I T Ě R N Í A V N Ě J Š Í

f o t o g r a f i e

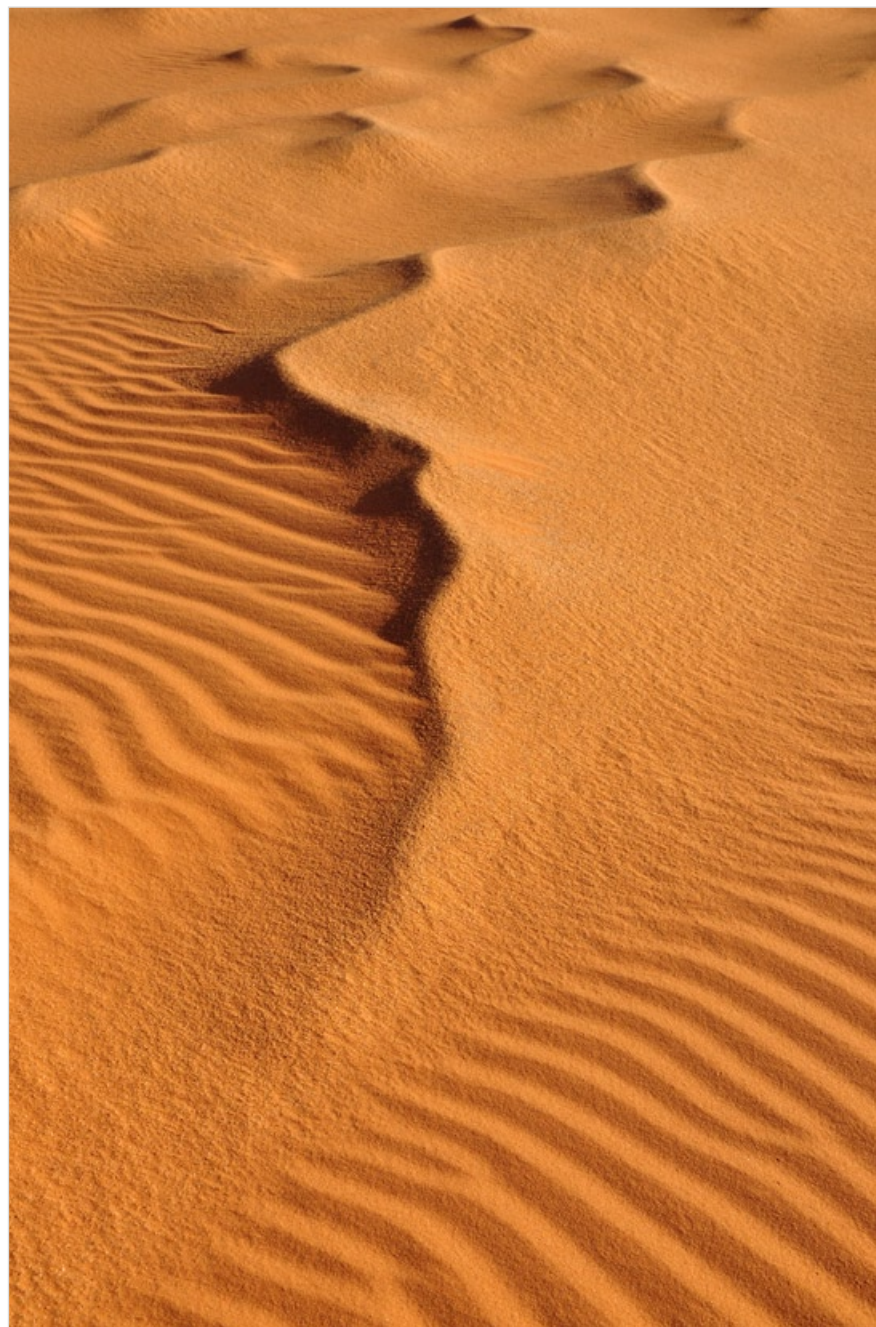
5. 1. – 30. 1. 2011

**GALERIE JIŘÍHO JÍLKA, SADY 1. MÁJE, ŠUMPERK
ZAHÁJENÍ VE STŘEDU 5. LEDNA V 18.00 HODIN
OTEVŘENO DENNĚ DO 18.00 HODIN NA ZAZVONĚNÍ
V RECEPCI PENZIONU G**

S PODPOROU GRANTU MINISTERSTVA KULTURY

Černé písky Libye, 2007

Libyjská poušť, 2009

Kabav, Libye, 2009

Ghat, Libye, 2009

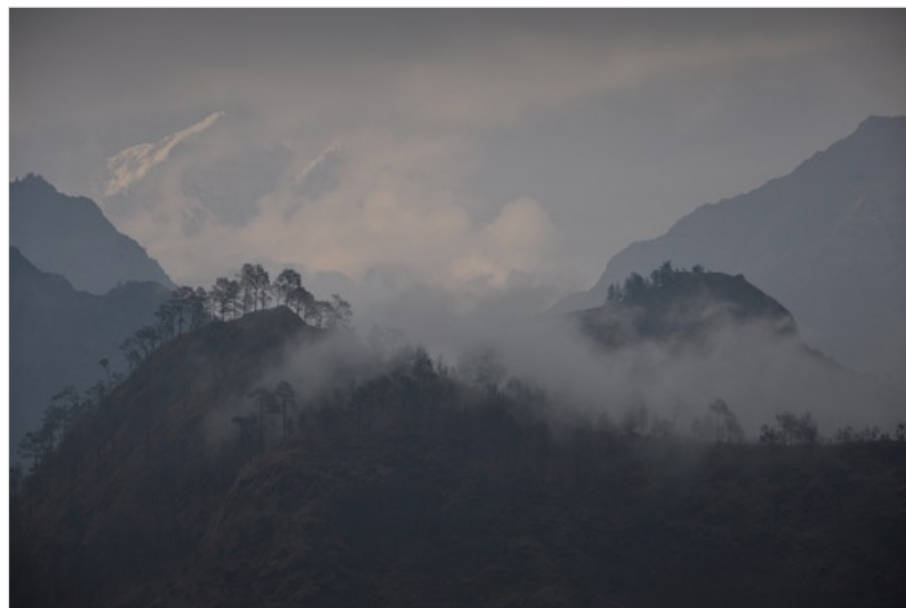
Zaujatá a někdy snad i dobrodružná pouť krajinou vnější i vnitřní v prolínání míst „svatých i klatých“ a ve sblížení s nimi, promítnutém do fotografií, je tu jádrem výpovědi. Je zrcadlením důvěrného vstřebávání krajin blízkých i obtížněji dostupných, ať obzující samoty pouští nebo vysokohorských poloh a posvátných míst Nepálu v odlesku dávné vznešenosti, která se pomalu vytrácí do nebytí.

Vpád nezávazné digitální lehkosti a dostupnosti nejenom v bezpočtu jalových snímků oproti jediné skleněné desce nebo i vymezené délce svítkového filmu fotografií vyprázdnil a rozmělnil. Zanesl ji podbízivou, až bezuzdně barvotiskovou pestrostí, a tak jako Čiňané rozsvícením v potměšlé Lhaské Potale z duchovní síly místa učinili mrtvé panoptikum, podobně ji znehodnotil. Zaměnil její živé zpřítomnění za pouhou informaci a hanobí krajinu, zemité tíhy zbavenou.

O to cennější a záslužnější je v záplavě fotografujících uchovat si střídou míru a přirozený cit pro setkání se závratně hlubinnou skutečností; pro věčnost každého jejího okamžiku. Bytostně rozpoznat, že je trvale všudypřítomná. Nevnímáme-li ji tak právě tam kde jsme, je chyba v nás, a nenajdeme ji nikdy a nikde.

Tomáši Janíčkoví se to i „digitálně“ daří. Fotografie je mu radostí i prostředníkem hlubších kontaktů s pacienty. Je jedním ze způsobů, kterými je v rámci pokusu o vyladění duše a těla ke sdílnosti probouzí. Vstřícně se jí otevírá a vede je ke stejné otevřenosti. Je obapolnou fototerapií a v sebepoznání i usnadněním návratu k podstatnému. Ať je tedy setkání s ní ozdravující silou i nám.

Miroslav Koval, listopad 2010

Po bouři v Tatopani, Nepál, 2010

Ranní obětní kouř nad Pisangem, Nepál, 2010